

ADAM GEORGIEV

ZABIJ MĚ,
ELISO

ELISA (z angl. Enzyme-Linked Immuno-Sorbent Assay) je jednou z nejpoužívanějších imunologických metod sloužících k detekci protilátek.

Adam Georgiev

ZABIJ MĚ, ELISO

Agonie

Mým čtenářům:
Neboť můj boj stal se i vaším bojem.

© Adam Georgiev
Photography © Robert Vano
© Nakladatelství Petrklíč
ISBN 978-80-7229-230-1

anti HIV 1, 2 ELISA negativní

HIV p24 Ag negativní

Antigen a protilátky nezjištěny.

Zorka stála na mostě a dívala se do řeky. Nakláněla se přes mostní zeď, aby viděla vlny, a její dlouhé vlasy padaly do vody. Navrhl jsem, aby odjela. Někam, kde nejsou omezení, kde se kulhající dívka jako herečka uplatní.

- Já bych nikam nejela na rok.
- Takže jsi tady šťastná.

Podíval jsem se do nebe.
– Vidíš ty ptáky? Že můžou letět, kam chtěj, omezený jen vlastníma silama, neznamená, že jsou šťastný.
Svoboda není v pohybu.

– Říká se přece, že život se dělí
na před tripem a po tripu.

To tě změní.

Sem ležel na technoparty vedle psa,
úplně sem cejtil, jak dejchá.

Primitivní lidi to moc neovlivní, když tam
ňákej základ není.

Musíš mít emoční předpoklady.

Třeba představitost musíš mít.

Máma mi uvařila houbovou polívku.

Mi bylo špatně.

Sem si říkal, máma mě chce otrávit.

Ego vůbec nemám.

Já psychologum nevěřim.

Máma je psychiatr a sama tomu nevěří.

Tomu věřila, než to prokoukla.

Teď ví, že jsou to sračky.

Vidim se jak v zrcadle, kdeco jsem říkal,
a říkám si: Sem říkal takový píčoviny.

Že se se mnou bavěj.

Se divim.

Se vidim v zrcadle pravdy.

Vidíš různý věci.

Ornamenty.

Ty se mi líbily.

Tak sem si dal na zdi céděčka.
Dva tisíce jich tam mám.
V druhym pokoji mám zase zrcadla.
Viděl jsi horor Zrcadla?
Dobrej horor.
Že jsou různý reality.
Že neni jen jedna.
Taky si myslim.
Pomocí tripa se tam dostanu.
Jako v Arabele, jak otočej prstenem.
Když měsíc nic nemám, ani trip, ani koks,
trávu, alkohol, jsem nervózní.
Sem bral zaldiar na silnou bolest.
Aby mě něco oblblo.
Kolegyně v bance měla zatmění a chvíli
vyplácela místo dvoutisícovek pětitisícovky.
Musela zaplatit sto táců.
Když je s ňákym prachatym, tak z toho
ten druhej nic nemá.
Mně dal tamten dvacet tisíc.
Prej sem byl první.
Asi jo, díky tomu mi dal tolik.
Přijde na to, že si sežene za pět.
Je otázka času, kdy to zjistí.
Mně nikdo nic nedá.

Za pár let ani pes neštěkne.

Takovej je život.

Trochu krutej, ale je to tak.

Já sem vyrovnanej.

Mně v tom pomohl trip.

Jeden buddhistickej vůdce řek, že je to
největší dar, když vynalezli LSD.

Že najdem vyšší moc.

Já sem slyšel hlasy.

A sem přesvědčenej, že byly z vesmíru.

Takhle daleko normálně nedojdeš.

Lidskou řeč slyšíš úplně jinak.

Že vyluzujou skřeky.

Sem jel v autobuse a taky sem slyšel skřeky.

Lidská řeč, když jí nerozumíš, jsou skřeky.

Mám kód od trezoru.

Ale po tripu sem si nemoh vzpomenout,
úplně se mi vymazal.

Jeden kluk přestal po tripu na půl roku
mluvit.

Všechno mu bylo jasný.

Nepotřeboval mluvit.

Maj tendenci se svlíkat, všechno ze sebe
sundat.

Jenom si lehaj.

Jenom ten, kdo má k tomu sklony.
Vrátit se k přirozenosti.
Neví, co dělá.
Neni duševně přítomnej v tom těle.
Jiný drogy oblbnou, ale nic to neudělá.
Perník tě jenom nadopuje, jako když si dáš
deset kafí.

Tráva je úplně trapná.
Na tripu jsem se půl hodiny v kuse smál.
To se na ničem jinym nestane.
Přitulíš se k zvířeti, úplně s nim splyneš.
Jenom krásný pocity, nic jinýho.
Kokain vymysleli na hubnutí.
Kupuju to vod týpka, mám na něj kontakt.
No von si možná změní číslo.
Voni si pořád měněj čísla.
Většinou po tom každej byl sám, ve svym
světě.

A teď vůbec.
Lidem připadám sobeckej, že se nezajmám
vo nikoho.
Někdo se ozve a pak zas zmizí, to mě dřív
rozkoplo.

A teď už ne, to čekám.
To nepovažuju za nejhorší.

Nechávám se unýst životem.

Teď máš tohle, je to dobrý, pak se to zas
sesype.

V nejhorším můžeš ze života odejít, s tím
počítám.

K čemu se provozuješ?

Že žereš.

Chcípneš, to ví dneska každěj.

Nechápu, proč to tak je.

Vidim dřív než druhý.

Život je slzavý údolí.

Mám kde bydlet, to se mi líbí.

Nesnáším poslouchat.

Nechci bejt šéf.

Každej šéf má svýho šéfa.

Mě deptá, že nemůžu říct píče, že je píča.

Od malička mám problém s autoritama.

Koukneš se a vidíš, že baba má problém.

A když nic jinýho, tak ti rozesrat den.

Je stará, nikdo to do ní nestrčí.

V prváku, ve druháku sem jenom chodil
po lese.

Pak sem začal pařit a změnil sem se.

Už tehdy sem se cejtil jinej.

Sex je základní potřeba jako žrát.

Musíš ho mít.

Při sexu se vylučují endorfiny.

Při honění ne.

Každej říká, že mu je po honění smutno.

Podat ruku člověku, který byl
v koncentračním táboře, bylo jako
podat ruku tajemství věků, kameni
živé věčnosti, ohni zemského jádra.
Dotknout se kůže, která tam byla,
která snad i má někde na svém plášti
vypáleno stigma, stigma historické fyzické
přítomnosti, která je přítomna v hlavách
zbytku světa.

Mohlo se to stát?

Opravdu ho potkal?

Skutečně držel tu dlaň?

Chtěl vidět ty skvrny, chtěl, aby kůže
byla vrásčitá.

Byla překvapivě hladká.

Jako by se jí historie jen letmo dotkla,
jako by člověk existoval nezávisle
na Zemi a jejích dějinách.

Procházel ohněm a byl nehořlavým.

Pozoroval tenký proud zlatavé moči
snášející se do pisoáru.
Bylo to jako nabírání bílého krystalického
cukru, hluboké noření do cukrového písku,
v očekávání, co vydá jeho hlubina,
jako prodírání se k zemskému jádru
a snaha o a víra v jeho pokoření,
kapitulaci a vydání tajemství,
jehož neznalost nás mučí.

